

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziielewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 19 marca 2019 r.

sprawy **A. M.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w B.

z dnia 30 sierpnia 2018 r., sygn. akt VII Ka [...],

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w B.

z dnia 17 października 2017 r., sygn. akt IX K [...]

I. oddala kasację jako oczywiście bezzasadną;

**II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. A. - B. -
Kancelaria Adwokacka w B., kwotę 442 zł i 80 gr (czterysta
czterdzieści dwa złote i osiemdziesiąt groszy), w tym 23 % VAT,
z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej
z urzędu za sporządzenie i wniesienie kasacji;**

**III. obciąża skazanego kosztami sądowymi postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w B. wyrokiem z dnia 17 października 2017 r., sygn. akt IX K [...], uznał A. M. za winnego tego, że w dniu 10 maja 2014 r., w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził K. K., działającego na podstawie pełnomocnictwa udzielonego mu przez jego żonę M. K., do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci urządzeń rekreacyjnych, poprzez wprowadzenie w błąd K. K. co do możliwości i zamiaru wywiązania się

z umowy najmu, w której czynsz określono na kwotę 43.050,00 złotych, co stanowi występki z art. 286 § 1 k.k., i za ten czyn na podstawie art. 286 § 1 k.k. wymierzył mu karę jednego roku pozbawienia wolności.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionych od tego wyroku, Sąd Okręgowy w B. wyrokiem z dnia 30 sierpnia 2018 r., sygn. akt VII Ka [...], zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasację od wyroku w/w Sądu Okręgowego w B., złożył obrońca A. M..

Prokurator Prokuratury Rejonowej B. w pisemnej odpowiedzi na kasację, wniósł o uznanie kasacji obrońcy skazanego za oczywiście bezzasadną i jej oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście bezzasadna.

Odnosnie zarzutu z pkt. 1, to nie ma racji Autor kasacji, gdy dopatruje się zaistnienia w przedmiotowej sprawie uchybienia określonego w art. 439 § 1 pkt. 9 k.p.k. W realiach sprawy, nie doszło bowiem do przekroczenia granic podmiotowych, czy przedmiotowych skargi wniesionej przez oskarżyciela publicznego. Przedmiotem prawnokarnej oceny sądu był czyn (zdarzenie historyczne) ujęty w akcie oskarżenia.

Nie można też podkreślić zarzutu z pkt. 2 i pkt. 3, albowiem oddalenie przez Sąd Okręgowy w B. wniosków dowodowych złożonych w trakcie postępowania odwoławczego, znajduje oparcie w przepisach k.p.k., które pozwalają na oddalenie wniosku dowodowego, np. gdy okoliczność która ma być udowodniona, nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy albo gdy jest już udowodniona zgodnie z twierdzeniem wnioskodawcy, dowód jest nieprzydatny do stwierdzenia danej okoliczności, wniosek dowodowy w sposób oczywisty zmierza do przedłużenia postępowania (por. też postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005 r., sygn. akt IV KK 32/05, R – OSNKW 2005, poz. 709). Jak wskazuje oskarżyciel publiczny, Sąd Okręgowy w B. uznał, że dowody objęte wnioskiem A. M. zostały już przeprowadzone, a argumentacja zawarta w pismach A. M., co do konieczności przeprowadzenia tych dowodów na rozprawie apelacyjnej, stanowi element jego polemiki z ustaleniami sądu pierwszej instancji. Odnosnie zarzutu z pkt. 4, to wskazać należy, iż przepis

art. 451 k.p.k. obliuguje sąd odwoławczy, na wniosek oskarżonego pozbawionego wolności złożony w terminie 7 dni od daty doręczenia mu zawiadomienia o przyjęciu apelacji, do sprowadzenia takiego oskarżonego na rozprawę, chyba że sąd odwoławczy uzna za wystarczającą obecność obrońcy. W realiach sprawy, Sąd Okręgowy w B. uznał, iż nie jest konieczne zarządzenie sprowadzenia A. M. na rozprawie apelacyjną, gdyż wystarczająca jest obecność jego obrońcy. Ta decyzja sądu drugiej instancji nie może zostać uznana za rażąco naruszająca powołany przepis, a tylko takie ustalenie, w myśl art. 523 § 1 k.p.k., daje początek rozważeniom czy rażące (jaskrawe) naruszenie przepisu prawa mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia sądu odwoławczego. Co do zarzutu z pkt. 5. Zarzut ten też nie jest zasadny. Otóż z sentencji wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 30 sierpnia 2008 r., sygn. akt VII Ka [...], jasno wynika, iż wyrok ten zapadł po rozpoznaniu sprawy A. M. na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego i jego obrońcę. Pamiętać też trzeba, iż uzasadnienie wyroku sporządzane jest zawsze po wydaniu wyroku. Zatem logicznym niepodobieństwem jest wykazanie aby wadliwości tego dokumentu, miały wpływ, i to istotny, na treść zapadłego wcześniej wyroku. Uzasadnienie zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 30 sierpnia 2018 r., sygn. akt VII Ka [...], trzeba uznać za bardzo skomprimowane, jednak w realiach niniejszej sprawy, nie dowodzi to, iż ten Sąd nierzetelnie rozpoznał obie wniesione apelacje.

Kierując się przedstawionymi motywami Sąd Najwyższy z mocy art. 535 § 3 k.p.k. rozstrzygnął jak w postanowieniu.